

Saa lettet Per nu paa en Maade følte sig ved at være kommen ud af det tvetydige Forhold, gjorde den bratte Udstødelse af Kærlighedens Paradis ham alligevel ikke saa lidt nedtrykt. Men ogsaa i denne Sag var Lykken ham gunstig. Faa Dage derefter indtraf der en Begivenhed, der ikke alene gav ham rundelig Erstatning for hans Tab, men næsten syntes selve Skæbnens opmuntrende Vink til ham, Belønningen for hans Standhaftighed. Med ét Slag løftedes hans Tanker op i en Sfære, hvor han hurtigt tabte den fynske Sadelmagerdatter helt af Syne.

*

*

*

Per var nogen Tid forinden endelig naaet saa vidt med sit Kanal-Projekt, at han havde ment igen at turde forelægge det for en Avtoritet til Bedømmelse; og han havde i dette Øjemed skriftligt henvendt sig til Formanden for den danske Ingeniørforening, en afskediget Ingeniørroberst, hvem han oftere havde hørt omtale som en fordomsfri Mand og indsigtsfuld Tekniker, der desuden sad inde med en betydelig Indflydelse, blandt andet i sin Egenskab af Medudgiver af Foreningens højtansete Maanedsskrift. Sammen med en stærkt sammentrængt Fremstilling af Planen i dens Helhed havde han sendt denne Mand nogle Tegninger og Jordberegninger tilligemed et Brev, undertegnet »Sidenius, Ingeniør«, hvori han